

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 562/2022-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Dudíša a zo sudcov Libora Duľu a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov **1. Advokátskej kancelárie FARDOUS PARTNERS s. r. o.**, Hlavná 6, Šaľa, IČO 47 241 543, a **2. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]**, [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených Advokátskou kanceláriou FARDOUS PARTNERS s. r. o., Hlavná 6, Šaľa, IČO 47 241 543, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Fadi Fardous, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 CoKR 4/2022-7709 z 11. apríla 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 9. júla 2022 a doplnenou podaním z 18. júla 2022 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 4 CoKR 4/2022-7709 z 11. apríla 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Sťažovatelia navrhujú napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a priznať im náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a priložených príloh vyplýva, že [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobca“), sa ako jeden z viacerých žalobcov (spolu 1172) proti žalovanej Arca Capital Slovakia, a. s. v reštrukturalizácii, Plynárska 7/A, Bratislava, IČO 35 868 856 (ďalej len „žalovaná“), domáhal v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 36 Cbi 842/2021 a na krajskom súde pod sp. zn. 4 CoKR 4/2022 určenia popretej pohľadávky. Okresný súd uznesením

č. k. 36 Cbi 18/2021-10255 zo 4. novembra 2021 konanie o žalobe žalobcu [ako 619. v poradí] vylúčil na samostatné konanie.

3. Reštrukturalizačné konanie žalovanej v postavení dlžníka je vedené na okresnom súde pod sp. zn. 4 R 1/2021. Pohľadávka žalobcu bola prihlásená v reštrukturalizačnom konaní prihláškou pohľadávky z 27. apríla 2021 ako zabezpečená pohľadávka vo výške 10 223,07 eur z titulu rámcovej komisionárskej zmluvy o obstaraní kúpy alebo predaja finančných nástrojov.

4. Pohľadávka žalobcu bola správcom popretá, čo sa týka zabezpečenia a poradia zabezpečovacieho práva.

5. Uznesením č. k. 36 Cbi 842/2021-7661 z 8. decembra 2021 okresný súd zastavil konanie o určenie popretej pohľadávky z dôvodu, že žalobca zomrel 16. februára 2021, teda ešte pred začatím konania. Žaloba bola okresnému súdu doručená 15. júla 2021 právnym zástupcom žalobcu, teda takmer 5 mesiacov po jeho smrti. Advokát (Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s. r. o.), ktorého žalobca ešte pred smrťou splnomocnil na zastupovanie, podal proti uzneseniu o zastavení konania odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že podľa § 33b ods. 6 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) bol povinný urobiť po smrti žalobcu všetko, čo neznieslo odklad, aby jeho právny nástupca neutrpel ujmu na svojich právach.

6. Proti uzneseniu o zastavení konania podal právny zástupca žalobcu odvolanie, ktoré bolo napadnutým uznesením krajského súdu odmietnuté ako podané neoprávnenou osobou, pretože v čase podania žaloby na okresnom súde už neexistovalo plnomocenstvo advokáta udelené žalobcom a z jeho obsahu nevyplývalo, že by malo trvať aj po smrti žalobcu. Stotožnil sa s okresným súdom, že smrťou žalobcu zanikla jeho procesná subjektivita, a preto okresný súd postupoval správne, keď konanie zastavil, keďže strana sporu nedisponovala procesnou subjektivitou v čase začatia konania. K povinnosti vykonať neodkladné úkony po zániku plnomocenstva uviedol, že ak ani podanie dovolania nemožno považovať za neodkladný úkon v zmysle § 33b ods. 8 Občianskeho zákonníka, ktorý by po smrti strany konania mohla bez ďalšieho vykonať pôvodne splnomocnená osoba, nepochybne zaň nemožno považovať podanie žaloby vo veci samej, a to dokonca 5 mesiacov po smrti strany konania.

7. Sťažovateľka 2 [REDAKOVANÉ] je dedičkou po žalobcovi a na základe dedičského konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 2 D 243/2021 nadobudla pohľadávku žalobcu voči žalovanej v postavení dlžníka. Dedičské konanie bolo skončené uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 2 D 243/2021-60 z 28. júna 2021. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 28. júna 2021.

II.

Argumentácia sťažovateľov

8. Proti napadnutému uzneseniu krajského súdu sťažovatelia podali túto ústavnú sťažnosť.

9. Sťažovateľ 1 ako advokát podávajúci ústavnú sťažnosť, ktorý v ústavnej sťažnosti označil za sťažovateľa žalobcu aj v zastúpení sťažovateľky 2, uvádza, že žalobca prihlásil svoju pohľadávku do reštrukturalizačného konania spôsobom predpokladaným § 119 ods. 1 a nasl. zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov

v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze“). V zmysle § 124 ods. 4 zákona o konkurze iba takýto veriteľ (žalobca), ktorý má procesné postavenie účastníka reštrukturalizačného konania dlžníka (podľa § 119 ods. 1 zákona o konkurze), má osobitnú aktívnu vecnú legitimáciu na podanie žaloby v zmysle § 124 ods. 4 zákona o konkurze bez ohľadu na skutočnosť, že hmotnoprávne došlo k prechodu jeho práva (v dôsledku smrti žalobcu) na jeho dedičov, ktorí nie sú účastníkmi reštrukturalizačného konania, keďže nedošlo k osobitnému procesnému rozhodnutiu súdu (vyžadovanému zákonom) v reštrukturalizačnom konaní dlžníka vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 4 R 1/2021 o potvrdení prechodu pohľadávky žalobcu na jeho dedičov.

10. K takémuto procesnému rozhodnutiu ani do času prejednávania dedičského konania po zosnulom žalobcovi dôjsť objektívne nemohlo a nemôže, pretože osoba, ktorá zdedila predmetnú pohľadávku žalobcu voči žalovanej v postavení dlžníka, nedisponuje právoplatným rozhodnutím súdu o dedičstve, na ktorého podklade by sa mohla domáhať potvrdenia prechodu pohľadávky žalobcu podľa § 26 ods. 1 v spojení s § 119 ods. 4 zákona o konkurze, a to aj napriek tomu, že v zmysle § 460 Občianskeho zákonníka sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiteľa.

11. Žalobcovi síce zanikla procesná subjektivita [podľa Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)] v konaní jeho smrťou, jeho hmotnoprávne nároky z titulu vlastníctva pohľadávok uplatnených v reštrukturalizačnom konaní do času rozhodnutia o potvrdení prechodu pohľadávky na dediča zostali zachované a chráni ich zákonodarca tým, že iba tomuto pôvodnému veriteľovi – žalobcovi, ktorý si postupom podľa § 119 ods. 1 zákona o konkurze uplatnil svoje pohľadávky v reštrukturalizačnom konaní dlžníka, naďalej priznáva právo na osobitnú aktívnu vecnú legitimáciu podľa § 124 ods. 4 zákona o konkurze, t. j. podať incidenčnú žalobu, a zároveň pre tento účel procesnú subjektivitu.

12. Žalobcovi, ktorý stratil procesnú subjektivitu, plynie 30-dňová prekluzívna lehota na podanie incidenčnej žaloby, počas ktorej plynutia nemusí dôjsť nielen k prejednávaniu dedičstva v rámci dedičského konania, ale ani k vydaniu rozhodnutia o potvrdení prechodu pohľadávky na prípadného právneho nástupcu (dediča).

13. Na rozdiel od zahraničných právnych úprav dedenia podľa nášho právneho poriadku v prípade smrti poručiteľa neprestávajú plynúť lehoty, ktoré by mohli mať za následok stratu/zánik práv, a to až do času skončenia dedičského konania. Nielenže dedič nemôže podať incidenčnú žalobu (žalobu o určenie popretej pohľadávky), lebo nie je účastníkom reštrukturalizačného konania (veriteľom), teda nedisponuje aktívnou vecnou legitimáciou na podanie takejto žaloby, ale zákonodarca túto situáciu v prípade smrti poručiteľa skomplikoval natoľko, že dedič na to, aby sa stal veriteľom pohľadávky, musí disponovať právoplatným rozhodnutím súdu o potvrdení prechodu pohľadávky, ktoré súd dedičovi vydá iba v prípade, ak preukáže, že na dediča prešlo hmotnoprávne právo (vlastníctvo pohľadávky), teda až na základe právoplatného rozhodnutia o dedičstve.

14. Pre prípad zániku plnomocenstva je advokát ako splnomocnenec povinný podľa § 33b ods. 6 Občianskeho zákonníka po smrti splnomocniteľa (žalobcu) urobiť ešte všetko, čo neznesie odklad tak, aby právni nástupcovia (dedičia) neutrpeli ujmu na svojich právach.

15. Úkony urobené po zániku plnomocenstva právnym zástupcom (advokátom), ktorého rozsah zastupovania plnomocenstvom nie je možné obmedziť, tak majú rovnaké právne účinky, ako keby zastúpenie ešte trvalo, o to viac, ak sa urobenými úkonmi predchádza zániku práv, ktoré smrťou žalobcu prešli na dedičov, a tým je v dôsledku nedokonalnej právnej úpravy objektívne znemožnené uplatňovať tieto práva.

16. Dedičia sa nemusia včas dozvedieť o smrti poručiťa ani o tom, že tento je vlastníkom pohľadávky v reštrukturalizačnom konaní dlžníka, a už vôbec o tom, že im plynie prekluzívna lehota (30 dní od uplynutia lehoty na popieranie) na podanie incidenčnej žaloby, s ktorej nepodaním je spojený následok zániku práva veriteľ'a, t. j. sťažovateľ'ov. Informáciu o smrti poručiťa nemusí objektívne mať ani právny zástupca (tak ako to bolo v tomto prípade), keďže žalobca nemohol objektívne predpokladať, že umrie, a už vôbec o tejto skutočnosti nemohol informovať právneho zástupcu. Advokát nemá k dispozícii register obyvateľ'ov Slovenskej republiky ani iný register, aby si vedel pred podaním žaloby overiť, či jeho klient je ešte nažive. Takúto povinnosť mu neukladá ani zákon. Skutočnosť, že klient nedvíha telefón či neodpíše na list alebo e-mail rovnako nie je dôvodom na to, aby právny zástupca nevykonal úkony, ktoré sú nevyhnutné na ochranu práv a právom chránených záujmov klienta ako splnomocniteľa.

17. Všeobecnú úpravu v prípade konaní začatých podľa zákona o konkurze upravuje § 196 zákona o konkurze. V prípade incidenčného konania však ide o spor vyvolaný reštrukturalizáciou dlžníka (žalovanej), teda o určovaciu žalobu podľa § 137 písm. d) CSP, keď označený § 119 ods. 1 v spojení s § 124 ods. 4 zákona o konkurze majú povahu *lex specialis* k procesným ustanoveniam najmä § 61 CSP ako *lex generalis* a zakladajú žalobcovi osobitnú aktívnu vecnú legitímáciu v konaní a priznávajú osobitnú procesnú subjektivitu pre účely takéhoto konania. Iba veriteľ' prihlásenej pohľadávky sa môže domáhať jej určenia podľa § 124 ods. 4 zákona o konkurze.

18. Vzhľadom na už uvedené by bol správny taký procesný postup krajského súdu, ktorý by podané odvolanie neodmietol a nezasiahol do práva na súdnu ochranu sťažovateľ'ov, ale napadnuté uznesenie o zastavení zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s tým, aby súd prvej inštancie konanie do času skončenia dedičského konania po zomrelom žalobcovi alternatívne do času právoplatnosti uznesenia súdu o potvrdení prechodu pohľadávky prerušil a následne pokračoval s dedičmi už ako veriteľ'mi spornej pohľadávky v incidenčnom konaní, keďže ich hmotnoprávne postavenie veriteľ'a by bolo deklarované uznesením súdu postupom podľa § 26 v spojení s § 119 ods. 4 zákona o konkurze. Tomuto postupu svedčí aj dikcia § 63 ods. 1 a 2 CSP, podľa ktorého súd pred tým, ako zastaví konanie, je povinný posúdiť, či môže v konaní pokračovať, pričom zákon explicitne prikazuje súdu pokračovať v konaní najmä vtedy, ak ide o majetkový spor, a to tak, že súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo.

19. Na základe už uvedeného je zrejmé, že uznesením o odmietnutí odvolania porušovateľ'om, ako aj uznesením o zastavení konania došlo k neprípustnému, neoprávnenému a neprimeranému zásahu do práva žalobcu a sťažovateľ'ky 2 na súdnu ochranu a majetok.

20. So závermi napadnutého uznesenia krajského súdu sťažovateľa nesúhlasia z dôvodu, že vykazujú znaky arbitrárnosti, nepreskúmateľnosti a neodôvodnenosti.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

21. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

22. Napadnuté uznesenie sťažovateľa považujú za arbitrárne a nepreskúmateľné, keďže krajský súd odmietol odvolanie žalobcu, ktoré podal v jeho mene právny zástupca, proti uzneseniu okresného súdu č. k. 36 Cbi 842/2021-7661 z 8. decembra 2021 aj napriek tomu, že podľa jeho názoru sťažovateľka 2 ako dedička po žalobcovi nemala legitimáciu na podanie žaloby o určenie popretej pohľadávky, čím došlo k porušeniu označeného základného práva žalobcu a sťažovateľky 2.

III.1. K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa 1 napadnutým uznesením krajského súdu:

23. Ústavný súd skúmal, či ústavná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, t. j. fyzickou osobou alebo právnickou osobou, ktorá je nositeľom základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

24. O sťažnosť podanú zjavne neoprávnenou osobou ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody sťažovateľa, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím a osobou sťažovateľa, prípadne z iných dôvodov (m. m. III. ÚS 319/2012, III. ÚS 131/2012, I. ÚS 243/2011, II. ÚS 245/2011). O nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom, prípadne rozhodnutím orgánu štátu a osobou sťažovateľa ide zvlášť vtedy, ak sťažovateľ nie je účastníkom namietaného konania alebo aspoň jeho relevantnej (namietanej) časti.

25. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že fyzická osoba alebo právnická osoba môže uplatniť námietku porušenia svojich základných práv a slobôd, ak bola/mala byť účastníkom napadnutého konania (II. ÚS 191/04, III. ÚS 117/08), v opačnom prípade fyzická osoba alebo právnická osoba nie sú oprávnenou osobou na podanie ústavnej sťažnosti ústavnému súdu.

26. Ústavný súd z ústavnej sťažnosti a príloh zistil, že žalobca zomrel 16. februára 2021. Žaloba bola okresnému súdu doručená 15. júla 2021 jeho právnym zástupcom, čo je takmer 5 mesiacov po smrti žalobcu. Taktiež odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania bolo podané po smrti žalobcu, o čom jeho právny zástupca v čase podania odvolania vedel. V čase podania žaloby už neexistovalo plnomocenstvo advokáta na zastupovanie žalobcu v dôsledku jeho úmrtia (čo vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu), rovnako ani v čase podania ústavnej sťažnosti nemohol advokát zastupovať žalobcu z dôvodu zániku plnomocenstva smrťou žalobcu.

27. Ústavný súd konštatuje, že ústavnú sťažnosť v tejto časti podala osoba, ktorá na jej podanie nie je aktívne legitimovaná (advokát bez právneho vzťahu zastúpenia na základe plnomocenstva k osobe formálne označenej v ústavnej sťažnosti za sťažovateľa), preto ústavný súd dospel k záveru, že ide o ústavnú sťažnosť podanú neoprávnenou osobou a z uvedeného dôvodu ju pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona o ústavnom súde. Taký záver je nevyhnutný bez ohľadu na okolnosť, že osoba formálne označená v ústavnej sťažnosti za sťažovateľa zomrela (dokonca pred jej podaním), a to vzhľadom na absenciu zastúpenia tejto osoby osobou, ktorá ústavnú sťažnosť fakticky podala. Ak by plnomocenstvo bolo na konanie pred ústavným súdom udelené a potom by splnomocňujúci sťažovateľ zomrel, ústavný súd by konanie zastavil (bez vecného vplyvu na výsledok konania).

III.2. K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľky 2 napadnutým uznesením krajského súdu:

28. Sťažovateľka 2 je na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava V č. k. 2D/243/2021-60 z 28. júna 2021 dedičkou po žalobcovi. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 28. júna 2021. Z tohto uznesenia, ktorým sa skončilo dedičské konanie, vyplýva, že sťažovateľke 2 v postavení pozostalej manželky poručiteľa (žalobcu) patria 3 kusy dlhopisov Arca Capital Slovakia 2020.

29. Z ústavnej sťažnosti, príloh k nej priložených ani dedičského rozhodnutia nevyplýva, že by sťažovateľka 2 v priebehu konania o určenie popretej pohľadávky urobila úkon smerujúci k iniciovaniu rozhodnutia súdu o vstupe do reštrukturalizačného konania, resp. rozhodnutia súdu o potvrdení nadobudnutia pohľadávky podľa § 119 ods. 4 zákona o konkurze v spojení s § 25 a § 26 zákona o konkurze, pričom z uznesenia Okresného súdu Bratislava V č. k. 2D/243/2021-60 z 28. júna 2021 vyplýva, že dedičské konanie sa začalo už 10. marca 2021 (žaloba o určenie popretej pohľadávky bola na okresnom súde podaná až 15. júla 2021).

30. Takéto správanie sťažovateľky 2 odporuje zásade „*vigilantibus iura scripta sunt*“, ktorá vo svojej podstate znamená, že práva patria len bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení o podávaní žaloby vrátane využitia možnosti podania opravných prostriedkov.

31. Ústavný súd konštatuje, že z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených nie je zrejmá ani tá skutočnosť, či vôbec sťažovateľka 2 informovala o smrti žalobcu jeho právneho zástupcu, súd alebo správcu ustanoveného v reštrukturalizačnom konaní, pričom sťažovateľka 2 je pozostalá manželka po žalobcovi a žije na tej istej adrese, ako bola adresa žalobcu, pričom dedičské konanie sa začalo 10. marca 2021 a žaloba o určenie popretej pohľadávky bola právnym zástupcom žalobcu podaná 15. júla 2021, teda viac ako 4 mesiace po začatí dedičského konania.

32. Ústavný súd konštatuje, že koncepcia konania o ústavnej sťažnosti je založená na tom, že predstavuje subsidiárny procesný prostriedok na ochranu ústavou zaručených základných práv a slobôd. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej moci,

a preto nemôže nahrádzať ich činnosť. V okolnostiach veci sťažovateľky 2 preto napadnuté uznesenie krajského súdu nemohlo zasiahnuť a porušiť jej základné právo na súdnu ochranu.

33. Sťažovateľka 2 sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu napadnutým uznesením krajského súdu ako dedička po žalobcovi priamo na ústavnom súde, pričom z ústavnej sťažnosti (ako je už uvedená) nevyplýva, že by sa ochrany svojich dedičských práv domáhala na všeobecných súdoch.

34. Ústavný súd považuje za potrebné podotknúť, že žalobca zomrel ešte pred podaním žaloby. V čase jej podania nemal hmotnoprávnu spôsobilosť na práva a povinnosti a ani procesnú spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania, a teda okresný súd nemal inú možnosť, len konanie zastaviť, preto jeho rozhodnutie nemôže byť ústavne neutržateľné. V dôsledku uvedeného sťažovateľka 2 ako dedička pohľadávky po žalobcovi nemala žiadnu reálnu možnosť do predmetného konania vstúpiť (na rozdiel od situácie, ak by bol žalobca zomrel až v priebehu konania o ním podanej žalobe). Sťažovateľke 2 ako právnej nástupkyňi (dedičke) po žalobcovi (poručiteľovi) ostala možnosť domáhať sa ochrany svojich práv podaním incidenčnej žaloby vo vlastnom mene, pričom z ústavnej sťažnosti nevyplývalo, že by takáto žaloba bola sťažovateľkou 2 vôbec podaná.

35. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní dospel k záveru, že medzi napadnutým uznesením krajského súdu a obsahom označeného základného práva sťažovateľky 2 na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o jeho porušení. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky 2 odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

36. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, a z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa už ďalšími procesnými návrhmi sťažovateľov uvedenými v ústavnej sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. novembra 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu